

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana și de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Tripaduș Iuri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

*Tripaduș Iuri XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 04.03.2022 – 24.03.2022;

Instanța de apel: 13.05.2022 – 29.06.2022;

Instanța de recurs: 11.08.2022 – 16.11.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 24 martie 2022, cauza fiind judecată în ordinea procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, *Tripaduș Iuri XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Tripaduș Iuri în contul statului suma de 1 078 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Tripaduș Iuri, la data de 11 iulie 2021, în după amiaza zilei, ora exactă de către organul de

urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la domiciliul său, amplasat în XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, profitând de starea de neputință a victimei XXXXX, născută la XXXXX, de a se apăra și a conștientiza cele întâmplate, generată de vârsta fragedă, precum și de faptul că, familiile acestora sunt în relații de prietenie, cunoscând cu certitudine că, aceasta este minoră și are o vârstă de până la 14 ani, a aplicat o constrângere fizică și psihică asupra acesteia, exprimată prin imobilizarea corpului, ca metodă de învingere a rezistenței opuse de aceasta, după care în mod forțat și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă, împotriva voinței victimei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apel:

- **procurorul**, care a solicitat casarea acesteia în latura pedepsei, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Tripaduș Iuri să i se aplice o pedeapsă mai aspră.

În susținerea poziției sale, acuzatorul de stat a ținut să menționeze că, deși instanța de judecată examinând probele prezentate de către partea acuzării corect a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe Tripaduș Iuri în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, consideră că instanța a aplicat în mod eronat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doar 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Or, la stabilirea pedepsei inculpatului Tripaduș Iuri instanța prima instanță nu a ținut cont de caracterul infracțiunii și de gravitatea ei, deoarece în cazul dat de către inculpat a fost comisă o infracțiune ce se consideră drept una excepțional de gravă și pedeapsa maximă pentru comiterea acestei infracțiuni este detențiune pe viață, precum și de faptul că acesta a comis o infracțiune din categoria infracțiunilor privind viața sexuală, ultima reprezentând o valoare socială importantă și inalienabilă, ce constituie una din bazele existenței societății prin care se identifică atributul vital a persoanei, precum și genul dat de infracțiune are o profundă semnificație antisocială, ce creează o stare de nesiguranță socială și un dezechilibru deosebit de primejdios pentru existența însuși a societății.

A mai notat că, instanța nu a ținut cont că infracțiunea a fost comisă față de o persoană minoră cu vârsta de doar 8 ani, astfel inculpatul atentând la inviolabilitatea sexuală a unui minor, aceasta reprezentând o condiție importantă a dezvoltării normale a minorului, iar o astfel de experiență psihotraumatizantă a minorului are pe viitor consecințe grave asupra personalității minorei.

A mai specificat că, deși instanța a reiterat că la individualizarea pedepsei a ținut cont de scopul săvârșirii infracțiunii – satisfacerea poftei sexuale în formă perversă a

inculpatului, în opinia părții acuzării, aceasta nu a evaluat gradul de pericolozitate al acestui motiv și natura josnică a acestuia, reieșind din faptul că satisfacerea poftelor sexuale a avut loc în formă perversă și cu certitudine asupra unei minore cu o vârstă fragedă de doar 8 ani, care a rămas sub supravegherea acestuia.

În concluzie, apelantul este ferm convins că stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 8 ani, de către prima instanță în privința inculpatului Tripaduș Iuri nu-și va atinge scopul, or, inculpatul n-ar înțelege consecințele conduitei sale criminale și această pedeapsă nu va duce la corectarea lui;

- *avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Tripaduș Iuri*, care a solicitat casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Tripaduș Iuri să i se aplice o pedeapsă mai blândă.

În susținerea poziției date, apărătorul a indicat că cazul lui Tripaduș Iuri constituie o situație excepțională privitoare la situația familială a acestuia, întrucât are la întreținere 3 copii minori, iar cele referitoare la comportamentul inculpatului se concretizează prin: caracteristica pozitivă la locul de trai, în conflict cu legea anterior nu a fost, nici sancțiuni contravenționale nu are, este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog nu se află, supus serviciului militar, iar la caz, n-au fost reținute circumstanțe care agravează răspunderea penală a acestuia.

La fel, s-a atras atenția asupra faptului că, mama părții vătămate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, a menționat că minora la moment se simte bine, careva probleme nu are, pretenții de ordin material și moral către inculpat nu are, l-a iertat și a rugat instanța ca inculpatului să-i fie aplicată cea mai blândă pedeapsă.

În acest context, a subliniat că pedeapsa penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau înjosirea demnității omului, unde și se conține esența principiului umanismului. Caz concret al aplicării principiului umanismului sunt și situații unde legea exteriorizează aspecte ale principiului umanismului.

În viziunea apelantei, ținând cont de prezența circumstanțelor atenuante descrise mai sus, care în cumul pot constitui circumstanță excepțională, de lipsa circumstanțelor agravante și de pedeapsa minimă de 10 ani al articolului care îi este imputat inculpatului, a solicitat ca în privința inculpatului Tripaduș Iuri, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să i se stabilească pedeapsa cea mai blândă - limita minimă din minimul pedepsei prevăzut de lege, o pedeapsă nu mai mare de 7 ani de închisoare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Cererea inculpatului Tripaduș Iuri XXXXX cu privire la reducerea termenului de pedeapsă în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în legătură cu pretinsa încălcare a drepturilor acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CtEDO, a fost admisă.

S-a constatat faptul că Tripaduș Iuri XXXX a fost deținut în perioada 24.12.2021-24.03.2022, adică 90 (nouăzeci) zile în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art. 3 CtEDO în Penitenciarul nr. 11 Bălți.

În condițiile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani închisoare, stabilită inculpatului Tripaduș Iuri XXXXX prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 24.03.2022, a fost redusă cu 180 (una sută opt zeci) zile, pentru perioada în care Tripaduș Iuri XXXXX s-a aflat în arest preventiv în condiții de detenție contrare celor garantate de art. 3 CtEDO.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a stabilit că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță, în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Tripaduș Iuri nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, prima instanță a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Tripaduș Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, făcând încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului în baza semnelor componenței nominalizate.

În ședința de judecată a instanței de apel, părțile în proces nu au prezentat și nu au solicitat admiterea unor noi probe, nefiind solicitată verificarea și reaprecierea acelor probe care deja sunt anexate la dosar, sentința primei instanțe nefiind contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Tripaduș Iuri, sentința fiind criticată doar în latura pedepsei penale.

Referitor la criticile invocate de apelanți privitor la faptul că, pedeapsa penală aplicată lui Tripaduș Iuri nu este dozată corespunzător, instanța de apel a apreciat aceste critici nefondate, care vin în contradicție cu materialele cauzei ce vizează personalitatea inculpatului, motivul și scopul infracțiunii comise.

În acest aspect, s-a remarcat că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Tripaduș Iuri a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani. Analizând condițiile speței prin prisma prevederilor art. 62 și art. 75 alin. (2) Cod penal și rezultând din circumstanțele cauzei ce privesc motivele și modalitatea comiterii faptei infracționale, personalitatea inculpatului, gradul prejudiciabil și urmările produse, în privința lui Tripaduș Iuri a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executare reală în quantum corespunzător, fapt ce reprezintă la caz o individualizare echitabilă a sancțiunii penale.

Astfel, instanța de apel a notat că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile

prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia este condamnat inculpatul.

De asemenea, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu – gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte – persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite. La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Analizând gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, s-a conchis că infracțiunea săvârșită de inculpat se circumscrie categoriilor excepțional de grave.

În același context, analizând persoana infractorului, reiese că inculpatul Tripaduș Iuri se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit, are la întreținere trei copii minori, anterior necondamnat, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar reprezentantul părții vătămate minore nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, solicitând aplicarea în privința acestuia a unei pedepse mai blânde.

Cât privesc împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, instanța de apel a reținut că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar drept circumstanțe atenuante au fost reținute: contribuirea la descoperirea infracțiunii și căința sinceră.

Totodată, pe parcursul examinării cauzei inculpatul Tripaduș Iuri a înaintat o cerere, prin care a solicitat constatarea deținerii sale în Penitenciarul nr. 11 Bălți în condiții inumane și degradante, ce contravin prevederilor art. 3 CtEDO, și ca urmare, a pledat pentru reducerea pedepsei în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Ținând cont de cererea inculpatului, instanța a acordat o apreciere condițiilor de detenție invocate de către Tripaduș Iuri, în raport cu poziția Administrației Penitenciarului nr. 11 Bălți consemnată în raportul și informațiile prezentate și anexate la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudența CtEDO cu referire la încălcarea art. 3 CtEDO, care prevede că *„nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante”*.

Reieșind din informațiile prezentate de administrația Penitenciarului nr. 11 Bălți, Tripaduș Iuri a fost deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți în calitate de prevenit o perioadă de 90 zile de la 24.12.2021 până la 24.03.2021.

La caz, având în vedere prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat oportun de a verifica și de a se expune privitor la condițiile de detenție în care s-a aflat Tripaduș Iuri în Penitenciarul nr. 11 Bălți în calitate de prevenit, adică în perioada 24.12.2021 până la 24.03.2021.

Așadar, Tripaduș Iuri în cererea înaintată, a invocat aflarea sa pe parcursul detenției în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în celule supraaglomerate, unde nu dispunea de spațiul necesar ce-i revine fiecărui condamnat.

Din conținutul Raportului administrației Penitenciarului nr. 11 Bălți, se indică că lui Tripaduș Iuri i-a fost acordat minimul de condiții pentru executarea detenției, fiind indicat că ultimul a fost deținut:

- în perioada 24.12.2021-05.01.2021 în celula nr. 35, cu suprafața totală a spațiului de detenție 13,86 m², cifra deținuților fiind de 3-5 deținuți;
- în perioada 05.01.2021-17.03.2022 în celula nr. 20 cu suprafața totală a spațiului de detenție 28,38 m², cifra deținuților variind între 8 și 13;
- în perioada 17.03.2022-24.03.2022 în celula nr. 58 cu suprafața totală a spațiului de detenție 55,83 m², cifra deținuților variind între 13 și 18.

Concomitent, în deplin acord cu prescripțiile pct. 464 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m², care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții.

În acest sens, instanța a considerat oportun de a se referi la Raportul privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr. 11 Bălți pe data de 31.10.2017 de către membrii Consiliului pentru Prevenirea Torturii, care în compartimentul "constatări" la pct. 6 au indicat, că limitele stabilite prin ordin MJ nr. 576 din 31.12.2014 emis în baza art.224 Cod de Executare, plafonul de detenție al Penitenciarului nr. 11 mun. Bălți este de 520 persoane și suprafața medie calculată, conform numărului maxim admis de deținuți, constituie 3 m². Contrar celor expuse, studiind Raportul prezentat de către Penitenciarul nr. 11 Bălți, instanța de apel a stabilit că informația cu privire la suprafața celulelor în care a fost deținut Tripaduș Iuri, se referă la o suprafață totală calculată, fără excluderea mobilierului. Astfel că, Tripaduș Iuri a fost deținut în celule în care acesta dispunea de spațiu de cazare cu suprafața între 2,18-3 m², ceea ce evident, este sub minimul acceptabil. Deci, dificultățile cu care s-a confruntat Tripaduș Iuri pe parcursul aflării sale în arest preventiv în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în perioada 24.12.2021-24.03.2021, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Potrivit art. 385 alin. (5) Cod penal, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În atare împrejurări, constatând că inculpatul Tripaduș Iuri a fost deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți, pe o perioadă de 90 zile în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art. 3 CtEDO, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 24.03.2022, urmează a fi redusă cu 180 zile.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Tripaduș Iuri, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului declarat menționează că instanța de apel incorect a respins apelul procurorului, menținând soluția cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță.

Or, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare, cu executare reală față de inculpat nu are scop de a umili persoana, ci de a-i corecta comportamentul deviant și de a preveni comiterea de noi infracțiuni din partea acesteia și a altor persoane pe viitor.

Pedeapsa aplicată inculpatului în speță, o consideră prea blândă, care nu-și va atinge scopul și nici nu va restabili echitatea socială.

Lipsa antecedentelor penale, prezența copiilor minori în familia inculpatului, faptul că reprezentantul părții vătămate nu are pretenții de ordin material și moral, faptul că inculpatul a recunoscut vina, toate aceste circumstanțe nu-l îndreptățesc pe inculpat să beneficieze de o pedeapsă atât de blândă.

Or, acesta a comis o infracțiune excepțional de gravă în privința unei copile de o vârstă foarte fragedă de doar 8 ani, ultima suportând traume fizice și psihice în rezultatul unui asemenea act, iar urmările cauzate în urma infracțiunii sunt suportate cu greu de către copil;

- *avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Tripaduș Iuri*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Tripaduș Iuri, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă. În motivarea recursului susține că cazul lui Tripaduș Iuri constituie o situație excepțională având în vedere situația familială a acestuia, că are la întreținere 3 copii minori, că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, în conflict cu legea anterior nu a fost, nici sancțiuni contravenționale nu are, este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog nu se află, supus serviciului militar, iar la caz, n-au fost reținute circumstanțe care agravează răspunderea penală a acestuia.

Totodată, mama părții vătămate în cadrul ședinței de judecată, în prima instanță a menționat că minora la moment se simte bine, careva probleme nu are, pretenții de ordin material și moral către inculpat nu are, l-a iertat și a rugat instanța ca inculpatului să-i fie aplicată cea mai blândă pedeapsă.

În asemenea circumstanțe, ținând cont de prezența circumstanțelor atenuante descrise mai sus, care în cumul formează o circumstanță excepțională, de lipsa circumstanțelor agravante și de pedeapsa minimă de 7 ani din sancțiunea normei de incriminare, calculată prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, solicită ca în privința inculpatului Tripaduș Iuri să se stabilească pedeapsa cea mai blândă - limita minimă din minimul pedepsei prevăzută de lege, adică nu mai mare de 7 ani de închisoare.

La fel, se menționează că inculpatul a achitat în contul statului suma de 1 078 lei care constituie cheltuielile judiciare solicitate de partea acuzării.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate se conchide că recurenții invocă ca temei de drept pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept

comisă la judecarea cauzei, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textele recursurilor de pe rol, se atestă că decizia instanței ierarhic inferioare se contestă doar în latura stabilirii pedepsei.

La chestiunea vizată, este necesar de a reaminti că în baza criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, de către instanțele de fond, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar drept circumstanțe atenuante au fost reținute: contribuirea la descoperirea infracțiunii și căința sinceră.

În continuare, instanța de recurs notează că, sancțiunea infracțiunii pentru care a fost condamnat inculpatul prevăzută la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 ani sau cu detențiune pe viață și se clasifică potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, ca infracțiune deosebit de gravă.

Revenind la cauza dedusă judecării, instanța de recurs conchide că pedeapsă stabilită inculpatului pe un termen de 8 ani, calculată prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, este dozată corespunzător, astfel încât aceasta nu se atribuie nici la limita minimă, nici la cea maximă, stabilită prin noile calcule în baza normei precitate.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - *gradul de pericol social al faptei săvârșite*, care se măsoară după mărimea pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Cât privește solicitarea apărătorului inculpatului de a stabili o nouă pedeapsă celui din urmă nu mai mare de 7 ani, instanța de recurs consideră că argumentele invocate în acest sens, prin prezența circumstanțelor ce vizează condițiile de viață ale inculpatului (are 3 copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de trai, în conflict cu legea anterior nu a fost, sancțiuni contravenționale nu are, este angajat în câmpul muncii, la evidența

medicului narcolog nu se află, supus serviciului militar), nu pot substitui gradul prejudiciabil al faptei comise de cel din urmă și motivul acesteia (partea vătămată minoră a fost lăsată sub supravegherea inculpatului), rezonanța infracțiunii și impactul acesteia asupra părții vătămate minore de doar 8 ani.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În sensul celor constatate în prezenta decizie și reieșind din plenitudinea motivelor expuse mai sus, se conchide că instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor din apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului este una echitabilă, legală și corect individualizată.

Din aceste motive, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana și de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Tripaduș Iuri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Tripaduș Iuri XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *27 decembrie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana